

ת"פ 34753/10/20 - מדינת ישראל נגד אברהים אלאעסם (עציר) - בעצמו, הובא ע"י שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 34753-10-20 מדינת ישראל נ' אלאעסם(עציר)

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ מתמחה מר ישראל קדוש
נגד	
הנאשם	אברהים אלאעסם (עציר) - בעצמו, הובא ע"י
	שב"ס
	ע"י ב"כ עוה"ד אחמד ותד

גזר דין

1. ביום 17.02.2022 הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של **סחר בסם מסוכן** - לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, בין החודשים יוני 2019 ועד אוקטובר 2020, פעל סוכן סמוי (להלן: "**הסוכן**") בשירות משטרת ישראל, במטרה להילחם בתופעת סחר בסמים, עובדה אשר לא הייתה ידועה לנאשם.

בתאריך 4.8.20 יצר הסוכן קשר עם הנאשם וביקש לרכוש ממנו 30 גרם של סם מסוג קוקאין (להלן: "**הסם**"). בשיחה הנ"ל הסוכן הציע לשלם לנאשם 10,000 ₪ בעבור הסם והנאשם הסכים.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, התקיימו מספר שיחות טלפון נוספות בין הנאשם לסוכן ובסופן סיכמו השניים כי הסוכן ישלם לנאשם תמורה בסך 10,300 ₪ עבור הסם אשר יגיע בצורה אבקה ולעניין מקום המפגש ישוחחו בהמשך.

בסביבות השעה 17:12, יצר הנאשם קשר טלפוני עם איברהים בן עלי אלעאסם (להלן: "**עלי**") וביקש כי יספק לו את הסם לצורך ביצוע העסקה עם הסוכן. עלי הסכים ובכך הצטרף לעסקה והשניים סיכמו שידברו בהמשך כאשר הסם יהיה מוכן לאספקה.

במסגרת האמור, בשעה 17:39 לערך, עדכן עלי את הנאשם, כי הסם מוכן וניתן לאסוף אותו מתל שבע והנאשם דאג כי הסם יועבר לידי.

משחלפו ארבעים דקות והנאשם לא יצר קשר עם הסוכן, הסוכן התקשר שוב לנאשם אשר מסר לסוכן כי אינו יכול לשוחח עמו מאחר ויש בביתו שוטרים.

למחרת היום, ביום 5.8.20 בשעות הצהריים, סיכמו הנאשם והסוכן להיפגש לצורך ביצוע עסקת הסמים ברחוב הרב קוק 6, שם התגורר הנאשם באותה עת והיה במעצר באיזוק אלקטרוני.

בהמשך, שוחחו הנאשם והסוכן בשנית, בשיחה ביקש הסוכן לשנות את מקום המפגש ליד הדואר בשכונה ג' בעיר באר שבע והנאשם הסכים.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, יצר הנאשם קשר טלפוני עם עלי והורה לו להגיע למקום המפגש. במסגרת הקשר הסוכן הגיע למקום המפגש, אז יצר קשר טלפוני עם הנאשם וזה שלח את עלי אשר הגיע למקום.

הסוכן הגיע למקום המפגש והתקשר לנאשם ובחלוף מספר דקות הגיע למקום עלי ברכב מסוג מאזדה לנטיס בצבע לבן, יחד עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה.

בהתאם להנחיותיו של הנאשם, עלי נכנס לרכבו של הסוכן, הוציא את הסם מאזור תחתוניו והעבירו אל הסוכן והסוכן הוציא מכיסו סכום של 10,300 ₪ בתמורה ולסם והעבירו לידי עלי. במהלך הפגישה בין הסוכן לעלי, עלי והנאשם היו בשיחה טלפונית במצב רמקול.

במעשיים המתוארים, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 29.15 גרם.

3. פרשת העונש בעניינו של הנאשם נדחתה מספר פעמים לבקשת ההגנה, מנימוקים שונים ובסופו של דבר טענו הצדדים לעונש רק ביום 11.9.22.

טיעונים וראיות לעונש:

4. מטעם המאשימה הוגש רישום פלילי של הנאשם [1/ת] ופרוטוקול גזר דין ת"פ 9480-04-20 [2/ת].

המאשימה עמדה על כך, כי כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן באופן משמעותי, לאחר משא ומתן ממושך. נטען, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה גדול ואף בלעדי. נטען, כי הנאשם לא נכח באופן פיזי במסירה עצמה, רק מאחר שבעת ביצוע העבירה היה עצור בפיקוח אלקטרוני בביתו בגין מעורבותו בתיק אחר.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם, בראש ובראשונה הצורך בהגנה על

שלום הציבור, בריאותו וביטחונו מפגיעתם הרעה של הסמים, כאשר הסוחרים עומדים בראש המדרג. נטען, כי לנאשם היתה גישה קלה לכמות סם משמעותית.

נטען, כי על פי הפסיקה הנוהגת מתחם העונש ההולם הוא 3-5 שנות מאסר.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות שונות:

ע"פ 2173/16 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל (3.11.16) - הנאשם הורשע על פי הודעתו במכירת 50 גרם קוקאין לסוכן משטרה, בתמורה ל-19,000 ₪. הנאשם בער עבר פלילי מכביד. הוטלו עליו 48 חודשי מאסר ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 2494/05 אבו קרון נ' מדינת ישראל (6.10.05) - הנאשם הורשע במכירת כ-20 גרם קוקאין לסוכן משטרה. הנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-40 חודשי מאסר, 18 חודשי מאסר על תנאי ורישיונו נפסל למשך שנה אחת. הערעור נדחה.

ע"פ 1987/15 דורי נ' מדינת ישראל (24.6.15) - הנאשם הורשע על פי הודאתו באספקה של 50 גרם קוקאין לאחר, אשר סיפק אותו לסוכן משטרה, בתמורה ל-19,000 ₪. על הנאשם הוטלו 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. הערעור נדחה.

רע"פ 2275/15 אברמוב נ' מדינת ישראל (16.3.15) - הנאשם הורשע במכירה של 20 גרם הרואין ו-20 גרם קוקאין לסוכן משטרה והוטלו עליו 48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו נדחה בשתי ערכאות.

ת"פ 22589-03-18 מדינת ישראל נ' ברוד ואח' (13.6.19) - שני נאשמים אשר הורשעו בכתב אישום מתוקן במכירת סמים לסוכן משטרה. נאשם 1 הורשע בארבע עסקאות במשקלים שונים (30 גרם, 50 גרם, 20 גרם ו-30 גרם של קוקאין). הנאשם נעדר עבר פלילי, נדון ל-48 חודשי מאסר. נאשם 2 הורשע ב-2 עסקאות במשקלים של 30 גרם ו-50 גרם של קוקאין. הנאשם בן 21, נעדר עבר פלילי נדון ל-24 חודשי מאסר.

ת"פ 27280-09-17 מדינת ישראל נ' אבו קשק ואח' (20.3.18) - שני נאשמים אשר הורשעו במסגרת כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא חדא (מכירת קוקאין לסוכן משטרה, 25 גרם תמורת 13,500 ₪ ו-30 גרם תמורת 22,500 ₪). נאשם 1 נדון ל-32 חודשי מאסר בסה"כ ירצה 36 חודשי מאסר, לאחר הפעלת מאסר מותנה. נאשם 2 נדון ל-32 חודשי מאסר. כן הוטלו עונשים נלווים.

ע"פ 7317/13 חג'אב נ' מדינת ישראל (12.5.14) - נאשם אשר הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן, ועבירות נוספות בנשק. על פי האישום הראשון, הנאשם מכר לסוכן משטרה 30 גרם קוקאין בתמורה ל 11,400 ₪. בגין אישום זה נקבע מתחם ענישה של 24-28 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 33820-12-11 מדינת ישראל נ' אבו עלי (11.10.12) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במכירת 50 גרם הרואין והוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

עפ"ג 13-08-39844 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (25.12.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות סחר בסם מסוכן - מכירה של 12.2 גרם קוקאין תמורת 4,500 ₪ ומכירה של 9.86 גרם קוקאין תמורת 3,000 ₪. בנוסף, הורשע בהחזקת חשיש לצריכה עצמית. הנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר, וענישה נלווית. במסגרת ערעור המדינה הוחמר עונשו של הנאשם והוטלו עליו 40 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 18 חודשים.

לעניין העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם נטען, כי לנאשם עבר פלילי רלוונטי והוא ביצע את המעשים המיוחסים לו בעת שמאסר מותנה מרחף מעל ראשו, שהופעל בתיק האחר, וכן בעת שהוא עצור בפקוח אלקטרוני. כל אלה לא הרתיעו את הנאשם מביצוע עבירות סמים נוספות.

המאשימה, ביקשה להטיל על הנאשם ענישה המצטברת לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת, בהתאם להלכת **קוזירוב** (ע"פ 6535-01 **קוזירוב נ' מדינת ישראל** (5.5.03)).

המאשימה עתרה לקיזוז ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה, אך ורק עד למועד שבו הפך לאסיר ועל פי בדיקתה מדובר בתאריך 24.1.22. בהקשר זה הפנתה המאשימה **לת"פ 17-11-37375 מדינת ישראל נ' שמלאשווילי**.

לסיכום, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם בנוסף לעונש בתיק זה גם מאסר על תנאי, קנס משמעותי ושלילת רישיון בהתאם לסעיף 37א לפקודה.

5. **ב"כ הנאשם טען**, כי בעניינו של האחר המדינה חזרה בה מן הטענה לאספקת הסם.

ההגנה חולקת על המתחם לו עותרת המאשימה. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה וטען כי בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה מתוארים מקרים חמורים יותר: או שמדובר בנאשמים שעברם הפלילי מכביד הרבה יותר, או שמדובר במספר עסקאות סחר, או שמדובר בסמים בכמויות גדולות יותר.

לדעת ההגנה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר.

ההגנה הפנתה למספר אסמכתאות:

ת"פ 20-09-41678 מדינת ישראל נ' גואברה ואח' (7.6.21) - שם הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות סחר בסמים לסוכן משטרתי בכתב אישום המונה 11 אישומים. מדובר בקוקאין בכמויות הנעות בין 10 ל-50 גרם. על הנאשמים הוטלו עונשים בשים לב לנסיבות העבירות ולעברם הפלילי, בטווח של 36-42 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי מאחר שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ומאחר שהוא אסיר כיום יש לקבוע מתחם מתון יותר.

ההגנה עתרה לנכות את ימי מעצרו של הנאשם מן העונש אשר יוטל עליו בתיק זה.

ההגנה עתרה לחפיפת עונש המאסר אשר יוטל על הנאשם בתיק זה למאסר אותו הוא מרצה כיום, ולו באופן חלקי. לעניין זה נטען, כי הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו וכי הוא מבקש לשקם את חייו. נטען, כי הנאשם צעיר בגילו ולאחרונה נקשר בקשר זוגי.

6. **הנאשם** עצמו הביע צער על מעשיו. מסר כי הוא נמצא כעת בזוגיות ומבקש הזדמנות לשקם את חייו. מסר כי הוא לא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. אין צורך להכביר במילים בדבר הערכים החברתיים העומדים בבסיס האיסור על סחר בסמים. המדובר בהגנה על בריאות הציבור ועל שלומו הפיזי והנפשי במובן הפשוט והמידי. נזקי השימוש בסמים, הן הנזקים הישירים והן הנזקים העקיפים, קשים מנשוא. הנזקים הם בכלל המעגלים החברתיים מהמשתמש הבודד, לסביבתו המיידית ולחברה בכללותה. הפצת הסמים וההשפעה של משתמשי הסמים על המרחב הציבורי קשה ותופעות הסחר ההפצה והשימוש הופכות את המרחב הציבורי לבלתי בטוח גם כלפי הציבור הנורמטיבי. בנוסף, עבירות הסחר בסמים מעצימות תופעות פליליות נוספות המשפיעות על הציבור בכללותו - הן עבירות הקשורות במחוללי הפשיעה והן העבירות הנגרמות כתוצאה מההתמכרות לסם.

9. בית המשפט העליון חוזר ומורה לערכאות הדיוניות להחמיר בעבירות שלא לצריכה עצמית, בפרט כאשר מדובר בסמים מסוכנים במיוחד. לעניין זה ראו ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יונה** בפסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט הנדל:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאז דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו."

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא גבוהה, והיא נובעת מסוג הסם, מכמות הסם ומנסיבות מכירתו. כמו כן, מידת אשמו הרבה של הנאשם כמחולל פשיעה מרכזי ודומיננטי בעבירה.

11. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד שאינו מתיישב עם טיעון ההגנה, אך גם טיעון המאשימה חמור יותר מהאסמכתאות אליהן הפנתה בעצמה.

בנוסף לפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, ראו להלן גם פסקי הדין הבאים:

בת"פ (מח' ת"א) 27612-02-19 **מדינת ישראל נ' קאראנטינאג'י** (23.6.19) - הורשע הנאשם על פי הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. באישום הראשון, הורשע הנאשם במכירת קוקאין במשקל של 30.9 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 14,000 ₪ - בגינו נקבע מתחם ענישה שבין 25 ל-50 חודשי מאסר; באישום השני, הורשע הנאשם במכירת קוקאין במשקל 48.8 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 21,000 ₪ - בגינו נקבע מתחם ענישה שבין 30 ל-60 חודשי מאסר.

בת"פ (מח' ת"א) **68294-01-18 מדינת ישראל נ' נס** (7.10.18) - הורשע נאשם בשתי עבירות של סחר בסם. בגין העסקה הראשונה שם מכר הנאשם לסוכן 29.9 גרם קוקאין תמורת 16,500 ₪ נקבע מתחם שבין 23 ל-50 חודשי מאסר, ובגין העסקה השנייה שם מכר הנאשם לסוכן 50.4 גרם קוקאין תמורת 22,500 ₪, נקבע מתחם שבין 27 ל-54 חודשי מאסר.

בת"פ (מח' מרכז) 13227-12-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד כראג'ה** (3.5.18) - הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סחר בסם מסוכן ותיווך לסחר בסם מסוכן. לפי אישום אחד, הנאשם מכר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של 30.12 גרם תמורת 15,600 ₪. באישום נוסף, הנאשם תיווך לעסקת סמים של 39.81 גרם קוקאין תמורת 20,800 ₪, ו-2,000 ₪ עבור נאשם אחר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם לשני האישומים שבין 24 ל-48 חודשי מאסר (כאשר צוין כי לו היה מדובר באירועים נפרדים, הרי שלעבירת הסחר היה נקבע מתחם ענישה שבין 18 ל-42 חודשים, ולעבירת התיווך שבין 12 ל-36 חודשי מאסר). על הנאשם, צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪, תוך חריגה ממתחם הענישה בשל אופק שיקומי.

ת"פ (מחוזי ת"א) 3759-02-14 **מדינת ישראל נ' מימון ואח'** (1.1.15) - מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע, עפ"י הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן ובשתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זאת בגין 2 מכירות של סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן משטרתי, בכמויות של 39.78 גרם ו-39.64 גרם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה לכל עבירת סחר נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס עומד על 10,000 ₪ עד 30,000 ₪.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת כתב אישום מתוקן, נטל אחריות ובכך חסך זמן שיפוטי. הבאתי בחשבון כי הנאשם בן 26, ולו הרשעות קודמות בתחום הסמים.

הנאשם ביצע את המיוחס לו תוך שהוא עצור בפיקוח אלקטרוני בתיק סמים אחר, שבמסגרתו גם הופעל עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו באותה עת. הנאשם כעת מרצה את עונשו כאסיר בגין אותו תיק.

התנהגות הנאשם והיעדר כל מורא מפני רשויות החוק וכל הרתעה מפני סנקציות קודמות מלמדות על צורך מובהק בהרתעה אישית.

בגין כל אלה יש למקם את עונש של הנאשם בשליש העליון של המתחם.

חפיפת עונשי המאסר וניכוי ימי המעצר

13. חלק מתקופת מעצרו של הנאשם הייתה במהלך תקופה שבה נשא עונש מאסר בפועל בשל הליך אחר. בגין תקופה זו אין מקום לנכות את ימי המעצר: **"ברירת המחדל כאשר ימי המעצר הם בחופף למאסר אחר, היא כי ימי המעצר לא ינוכו מן העונש"** (ראו: ע"פ 2805/15 סג"ר נ' מדינת ישראל (24.7.17), פסקה 19). הכלל הוא, **"כי אין למנות את תקופת המאסר שנגזרה על המערער בתיק הנוסף כימי מעצר שיש לנכותם מתקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק דן, שכן משמעות הדבר היא ניכוי של תקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק הנוסף מתקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק דן ולכן אין כל הצדקה (ראו והשוו: ע"פ 1094/07 דדון נ' מדינת ישראל (3.7.08); ע"פ 645/09 טאייב נ' מדינת ישראל (2.11.09))."**

14. בעניינו, הנאשם נעצר בתיק זה ביום 14.10.20 והחל לרצות עונש מאסר בפועל בגין ת"פ 9480-04-20 בן 30 חודשים הכולל הפעלת עונש מאסר מותנה החל מיום 24.1.22. בהתאם להלכה הנוהגת, ימי המעצר ינוכו מיום מעצרו בתיק זה ועד ליום 23.1.22 בלבד.

15. בשאלת חפיפת עונשי המאסר זה לזה, לא מצאתי כי יש מקום במקרה זה לפעול בניגוד לכלל ויש לקבל את עמדת המאשימה. משמעות החפיפה היא, למעשה, הקלה בעונש ובעניינו של הנאשם שבפני אין הצדקה להקלה נוספת מעבר למשקל שניתן, בקביעת העונש המתאים בתוך המתחם, לעצם ההודאה בכתב האישום המתוקן.

לעניין כבר נקבע: **"ההסדרים הנורמטיביים בסוגיה עברו בשנים האחרונות שינוי מובהק לעבר התרחקות מתפיסה של עונשים חופפים כברירת מחדל, והענקת מעמד בכורה לתפיסה הבוחנת אירועים עברייניים נפרדים כל אחד בפני עצמו, תוך הפעלת שיקול דעת פרטני באספקלריה של עקרון ההלימה, כעקרון מנחה"** (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.15), כבוד השופט מ' מזוז, פסקה 14 וכן ראו

בפסקאות 14-18).

בהתאם לכך, בית המשפט העליון הדגיש לא אחת: "על פי פסיקת בית משפט זה, בהתאם לעיקרון ההלימה, בשלב גזירת דינו של עבריין, על בית המשפט לתת ביטוי עונשי לכל מעשה שבו הוא הורשע. על כן, הוראה לפיה העונשים ירוצו במצטבר היא הכלל, והחלטה על חפיפת העונשים... היא זו המצריכה הנמקה מיוחדת (ע"פ 8686/15 גריבוב נ' מדינת ישראל, פסקה 52 (3.10.17); ע"פ 4087/14 סקורדוק נ' מדינת ישראל, פסקה 68 (5.1.2017); ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-12 (22.2.2015)) (ע"פ 1900/18 ילמה נ' מדינת ישראל (6.10.2019), כבוד השופט ד' מינץ, פסקה 16 (להלן - עניין ילמה)).

עם זאת, בית המשפט קבע כי: "הכרעה בסוגיה זו נעשית בראי נסיבותיו של כל מקרה, כאשר יש לתת את הדעת לשני שיקולים מרכזיים. השיקול הראשון - זיקתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר זיקה חזקה עשויה להצדיק חפיפת העונשים. השיקול השני - מהותן וחומרתן של העבירות" (ע"פ 1707/08 אריש נ' מדינת ישראל, פסקה ל"ח (25.11.2008); ע"פ 2134/12 ליושצנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (27.8.2015) (להלן: עניין ליושצנקו)).

בנוסף לשיקולים אלו, נקבע כי: "בית המשפט רשאי להתחשב גם בנסיבותיו האישיות של נאשם, לרבות גילו, היעדר עבר פלילי, והאם הודה במעשים או הביע עליהם חרטה" (עניין ליושצנקו; ע"פ 9059/03 יוסבשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.3.2007) (עניין ילמה, שם)).

16. בעניינו, כאמור, ההודאה ונטילת האחריות נשקלו כשיקולים בקביעת העונש המתאים בתוך המתחם. לא מצאתי לנכון לשקול אותם פעם נוספת בשאלת חפיפת העונשים. טענת הנאשם כי בכוונתו לתקן את דרכו ולהשתקם נטענה בעל פה ואין לה בסיס עובדתי. נהפוך הוא: הנאשם ביצע את המעשים בתיק שבפניי כשהוא עצור בפיקוח אלקטרוני בתיק אחר וכאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו. שיקולי הרתעת היחיד צריכים לקבל את הבכורה ואין נימוק ממשי המצדיק התחשבות במי שהתנהגותו מעידה עליו, כי הוא סוחר סמים חזרתי.

סוף דבר:

21. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס ועד ליום 23.1.22 ובמצטבר לכל עונש מאסר אותו הנאשם מרצה כעת.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך ₪ 15,000 או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

עמוד 8

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ג, 06 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.